

Gyuris László:

Interpretált algoritmus-sémák analízise az automataelmélet segítségével

Gyakorlatilag fontos annak kiderítése, hogy mit "tud" egy program, azaz valamely adott program a számológép milyen állapottranszformációját képes elvégezni. Jelen dolgozatban megmutatjuk, hogy ez az analízis-probléma könnyen megoldható az absztrakt automataelmélet segítségével. A számológépi programokat az interpretált ALS-ok (algoritmusok logikai sémái) nyelvén [2] adottaknak tekintjük.

Az 1. §.-ban a szükséges fogalmakat ismertetjük, a 2.§. tartalmazza a probléma megoldását.

I.§.

I. Definíció: Algoritmusok logikai sémáin (ALS-ok) [3] olyan véges sorozatokat értünk, amelyek operátorokból ($A_1, A_2, \dots, A_n$) logikai feltételekből ($\alpha_1 \underline{L}_1, \alpha_2 \underline{L}_2, \dots, \alpha_k \underline{L}_k$) és jobb félzárójelekből ($\underline{J}_1, \underline{J}_2, \dots, \underline{J}_k$) állnak oly módon, hogy a logikai feltételek és a jobb félzárójelek között egy-egy értelmű megfeleltetés áll fenn.

Tekintsük egy N alaphalmazt; a fenti operátorokat interpretáljuk úgy, mint az N halmaz önmagába történő leképezéseit, a logikai feltételeket pedig az N -en teljesen definiált logikai feltételeknek interpretáljuk. Ily módon beszélhetünk - az N -re vonatkozóan - interpretált ALS-okról (a jobb félzárójelek csak segédszimbólumok), ezeket ALS_N -nel jelöljük. Ha például M egy számológép állapotai halmaza, akkor az ALS_M -ek programoknak felelnek meg.

Minden konkrét ALS_M valamely $\varphi: M \rightarrow M$ leképezés elvégzését jelöli ki. A φ realizálása az ALS_M következő végrehajtási eljárásával definiált:

II. Definíció: az U_M ALS_M végrehajtása valamely $m (\in M)$ állapotra:

- /1/ Megvizsgáljuk az U_M bal szélső szimbólumát; ha operátor, akkor elvégezzük az általa kijelölt leképezést m -re vonatkozóan (a továbbiakban az m szerepét az így kapott M -beli elem játssa) és áttérünk a következő szimbólumra; ha logikai feltétel, akkor megnézzük, hogy m -re igaz-e, - ha igaz, akkor a következő szimbólumra térünk át, - ha nem, akkor a hozzátartozó jobb félzárójel után következő szimbólumra; ha jobb félzárójel, akkor a következő szimbólumra térünk át.
- /2/ Tegyük fel, hogy k lépés elvégzése után kaptunk valamely m' -t és kijelöltük a séma valamely szimbólumát; e kijelölt szimbólumot és m' -t tekintve ugyanazt csináljuk, mint /1/-ben.
- /3/ Amikor a legutolsó (jobb szélső) szimbólumhoz eljutunk, és az operátor, vagy olyan logikai feltétel, amelynek értéke igaz az aktuális m^k értékre, vagy jobb félzárójel, akkor az eljárást befejezettnek tekintjük. (Természetesen operátor esetén még el kell végezni az általa kijelölt leképezést.)
- Ellenkező esetben az eljárás végtelenül folytatódik.

Ezen eljárás befejezésekor kapott $U_M(m) (\in M)$ -et az U_M ALS_M m -re kapott értékének nevezzük. Ha valamely m -re az eljárás nem fejeződik be, akkor azt mondjuk, hogy m -re az U_M értéke nem definiált.

III. Definíció: Véges Mealy-automatának nevezzük az

$\mathcal{U} = \langle A, X, Y, \delta, \lambda \rangle$ objektumot; ahol A, X és Y véges halmazok (rendre: állapotok, bemenőjelek és kimenőjelek halmaza); a

$\delta = \delta(a, x)$ átmenetfüggvény, amely minden $a(\in A)$ és $x(\in X)$ esetén megadja a következő állapotot, a $\lambda = \lambda(a, x)$ kimenetfüggvény megmutatja, hogy $a(\in A)$ állapotban az $x(\in X)$ bemenőjel hatására az $\mathcal{U}$ milyen $y(\in Y)$ kimenőjelet ad ki.

2.§.

Legyen az M bázishalmaz egy számológép állapotai halmaza. Felmerül a következő analízis-probléma: ha adott valamely $\mathcal{U}_M \text{ AIS}_M$ (azaz egy program), milyen $\psi : M \rightarrow M$ leképezést lehet ezen $\mathcal{U}_M$ végrehajtásával realizálni. Erre a problémára ad választ a következő

TÉTEL: Bármely AIS_M analízise redukálható egy megfelelő Mealy-automata analízisére.

BIZONYÍTÁS.

Tegyük fel, hogy adott valamely $\mathcal{U}_M (A_1, A_2, \dots, A_n, \alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_k)$ AIS_M . Állításunkat úgy bizonyítjuk, hogy megszerkesztünk egy, ezen $\mathcal{U}_M$ végrehajtását realizáló iniciális véges Mealy-automatát. Az automataelmélet ismert módszereinek segítségével megoldjuk a kapott Mealy-automata analízisének problémáját, így az AIS_M analízis-probléma megoldottnak tekinthető. A megfelelő $\mathcal{U}$ Mealy-automatát a következőképpen konstruálhatjuk meg: Az $\mathcal{U}$ állapothalmaza legyen az operátorok halmaza és a logikai feltételek baloldalán szereplő logikai függvények halmaza.

Bemenőjel-halmaznak válasszuk az M halmazt, a kimenőjelek halmaza is legyen L .

A δ átmenetfüggvény megfelel annak, ahogyan a logikai feltételek és a jobb félzárójelek az $\mathcal{U}_M$ elemei közötti átmeneteket meghatá-

rozzák. A λ kimenetfüggvényt a következőképpen határozzuk meg: az operátoroknak megfelelő állapotokban az operátornak megfelelő transzformáció elvégzésekor kapott M -beli elemet adja ki az $\mathcal{U}$; a logikai feltételeknek megfelelő állapotokban a kapott bemenőjel lesz a kimenőjel is.

Az $\mathcal{U}$ automata tehát a következőképpen működik: Tegyük fel, hogy valamely $m (e M)$ elemre kell az ALS_M -et végrehajtani. Az iniciális állapotban m bemenőjelet kapja $\mathcal{U}$. Továbbiakban az operátoroknak megfelelő állapotokban a megfelelő M -beli elem a bemenőjel, melyre $\mathcal{U}$ az operátornak megfelelő transzformáció elvégzésével kapott M -beli elemet adja ki, és ez lesz a következő bemenőjel is. A logikai feltételeknek megfelelő állapotokban a logikai feltétel értéke a kapott aktuális M -beli elemtől függ, így ez határozza meg az átmenetet.

Könnyű meggyőződni arról, hogy az így konstruált

$\mathcal{U} = \langle \{A_1, A_2, \dots, A_n, d_1, \dots, d_k\}, M, M, \delta, \lambda \rangle$ Mealy-automata működése bármely m kezdő-bemenőjellel indulva megfelel az $\mathcal{U}_M$ m -re tekintett végrehajtásának.

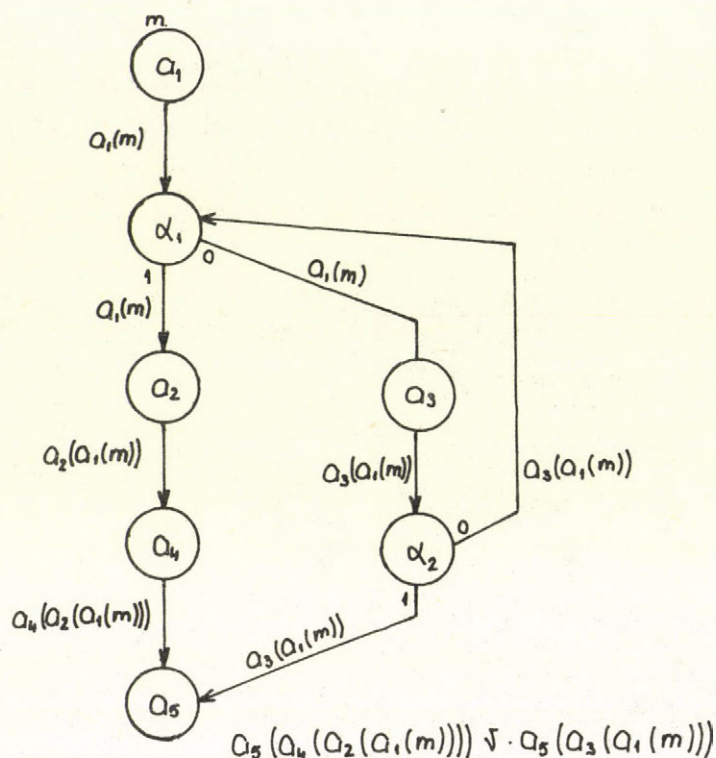
A bizonyításban szereplő megfeleltetési módszer illusztrálására tekintsük a következő példát:

PÉLDA.

Tekintsük az $\mathcal{U}_M = A_1 \frac{1}{2} \downarrow \alpha_1 \frac{1}{1} A_2 A_n 0 \frac{1}{3} \frac{1}{1} \downarrow A_3 \alpha_2 \frac{1}{2} \frac{1}{3} \downarrow A_5$ ALS_M -et, amelynek végrehajtása valamely $\psi : M \rightarrow M$ leképezést realizál.

A megfelelő automata állapot-diagramját a következő ábra mutatja.

MEGJEGYZÉS.

A fenti módszer módosítása az [1]-ben szereplő mikroprogram-automata kapcsolat alap gondolatának, amely eltekint attól a körülménytől, hogy a logikai feltételek értéke programokban az előző utasítások végrehajtásának eredményétől függ.

Irodalom:

1. V.M.Gluskov: O primenenii absztraktnoj teorii avtomatov dlja minimizacii mikroprogramm, "Izv. AN. SzSzsZR Techn. Kibernetika", 1964. No. 1, 3-8.
2. Gyuris, L.: On the connection of Glushkovian microprogram-algebras and logical schemes of the algorithms. "Proceedings of the International Colloquium on Recursive Functions and Their Applications. Tihany, 1967", Paris, 1968.

3. Ju.I.Janov: O logicseszkih szhemah algoritmov, szb. "Problemü kibernetiki", No. 1. 1958, 75-127.

S u m m a r y

László Gyuris

The analysis of the interpreted logical schemes of algorithms
/LSA_s/ with the aid of the automata theory

There is a practically important problem to examine the capability of a program, more exactly what transformation of the states of the computer is a given program capable of accomplishing. This paper shows that the methods of the analysis of the automata can be directly applied to the solution of this problem; the following theorem holds:

The analysis of any interpreted LSA can be reduced to the analysis of an appropriate Mealy-automaton.

Анализ интерпретированных логических схем
алгоритмов / ЛСА / с помощью теории автоматов

Практически существенная проблема заключается в том, чтобы выяснить, на что способна программа; точнее говоря, какую трансформацию состояний вычислительной машины может выполнять данная программа.

В этой работе мы покажем, что методы анализа автоматов можно применять к решению этой проблемы, т.е. мы докажем следующую теорему:

" Анализ любого интерпретированного ЛСА можно свести к анализу подходящего автомата Мили."